

der have over 3,000 Kr. i Indtægt og 15,000 Kr. i Formue. Det er paa Forhaand sandsynligt, at det forholder sig saaledes; der er i Virkeligheden kommet en Forøgelse af skatteydende Personer til, der er en Stigning fra 337,000 til 347,000 fra 1908—09 til 1909—10, og hvis jeg ikke husker fejl, var der for Aaret 1907—08 omtrent 320,000 skatteydende Personer, altsaa Tallet udvides. Men for det første gaar ikke Indtægten op, og for det andet er det sandsynligt, at Forøgelsen ikke skriver sig fra de mest velhavende. Dette gør det paa Forhaand usikkert, at man straks faar de 3 Mill. Kr. ind eller i alt Fald senere mere end 3 Mill. Kr.

For indeværende Aar faar man overhovedet intet, for Skatten gælder ikke. For næste Aar faar man heller ikke Beløbet ind, for, som den højtærede Konseilspræsident har berørt i en Tale, og som det for Resten ogsaa er fremkommet i et Ændringsforslag til anden Behandling af Finansloven, er man i Skyndingen kommen til at regne galt. Da Finansloven udarbejdedes, satte man uden videre de 3 Mill. Kr. paa, som man mente skulde indgaa ved den Skat, der var vedtagen den 30. September. Man blev ikke opmærksom paa, at dette Skattebeløb ikke kunde indgaa i 1910—11, fordi Skatten opkræves bagud, for København falder eet Kvartal bort, for Landet et halvt Aar, følgelig indkommer der i 1910—11 kun i alt 1,800,000 Kr. af de 3 Millioner, som vare paaregnede. Men hvis man gaar ud fra alligevel, at der, efter at disse Aar ere gaaede, kommer en saadan Forøgelse af baade Formue- og Indkomstkatten, som vi have set i de 7 Aar, der ere gaaede fra 1904—1911, altsaa af en Tiendedel af Formueskattens Beløb og en Fjerdedel af Indkomstkattens Beløb, vil man, naar man regner dette efter, komme til en Forøgelse af henvend 80,000 Kr. om Aaret, idet nemlig disse 3 Mill. Kr. fremkomme paa den Maade, at Indkomstkatten giver 1,760,000 Kr. og Formueskatten 1,240,000 Kr. Regne vi en Fjerdedel deraf og se, hvad det vil blive for 7—8 Aar, ville vi se, at det bliver for den enes Vedkommende 63,000 Kr. og for den andens Vedkommende ca. 17,000 Kr., tilsammen 80,000 Kr. Hvis man tager, hvad det giver i Aarene 1912—20, bliver hele Beløbet 80,000 Kr. i det første Aar, 160,000 Kr. i det andet Aar, 240,000 Kr. i det tredje Aar osv., det bliver i alt 1,660,000 Kr., og hvis jeg regner med Rente og Rentes Rente, kan man anslaa det til 2,000,000 Kr. I

1920 vil hele denne Krigsskat, der er Tale om, have givet 2,000,000 Kr. ud over de 3,000,000 Kr. aarlig, som det var forudsat, at den skulde give. Deraf maa der fradrages den Forøgelse af Udgifterne, som man neppe kan undgaa ved, at selve Militærlovene forudsætte en stadig Stigning i den indkaldte Styrke, hvad der maa give stadig større ordinære Udgifter paa Finansloven. Men der er altsaa 2,000,000 Kr., hvis man ikke vil trække disse Beløb fra. Til at forrente og afdrage de 31½ Mill. Kr. indtil 1920 ville ærede Medlemmer se, at disse 2 Mill. Kr. ikke strække til. Jeg tror, man ikke skal tænke paa her at opspare en Fond til Fremtiden. Et æret Medlem har oven i Købet erklæret, at man skulde vel vogte sig for at bruge disse Penge til andre Statsøjemed. Det er der ingen Fare for.

Nu kunde der indvendes herimod, at af de 31½ Mill. Kr. skulde omtrent 6 Mill. Kr. indkomme ved Bortsalg af Grunde, det maatte man altsaa regne med. Jeg vil derom sige, at den Mand, som i Øjeblikket eller i de næstfølgende Aar kan bortselge for 6 Mill. Kr. Grunde her i København, vil være en Mand, som — jeg vil ikke sige, er en kostbar Mand, for paa en vis Maade vilde han ikke være kostbar, idet han vilde være en meget nyttig Mand, men en Mand, som — man ikke nemt finder. Det er for Tiden ikke let her i København at sælge for 6 Mill. Kr. Grunde. Paa næste Aars Finanslov staar der: ½ Mill. Kr. indvundet ved Salg af Grunde ved Vester Fælledvej. Hvis jeg skulde være Finansminister til den Tid, hvad jeg ikke ved, vil jeg paa ingen Maade love, at jeg ser mig i Stand til at sælge saadanne Grunde for ½ Mill. Kr., og det vilde neppe heller nogen anden Finansminister kunne. Men selv om man regner med kun 25 Mill. Kr., som skulle forrentes og afdrages, ville de Herrer se, at 2 Mill. Kr., som ere alt, hvad der kan opspares indtil 1920, slaa aldeles ikke til, og de Herrer, som tro, at her er et virkelig stort Beløb, som paa nogen Maade kan komme op mod de ordinære og ekstraordinære Udgifter, Staten har paataget sig ved Forsvarslovene, tage fejl. Der er altsaa ganske fantastiske Meninger om, hvad denne Krigsskat vil indbringe. Jeg har ment at burde oplyse dette netop af Hensyn til, at den forrige Finansminister, hvis Ord i saadanne Sager pleje at staa til Troende, sikkert er gaaet ud fra gale Beregninger, idet han har ment, at her virkelig ikke alene var Dækning for baade